

EZER SZÁL, AMI ÖSSZEKÖT

Iskolánk 7. osztályos tanulói, 29-en felejthetetlen erdélyi körutazáson vehettek részt 2012. május 19-26-a között a Határtalanul program keretében. A tanulmányi kirándulás célja: diákjaink magyarságtudatának, nemzeti identitástudatának erősítése, kapcsolatteremtés és a már meglévő kapcsolatok ápolása külföldi magyarokkal.

Gyermekeink beszámolóiból kiderült, hogy milyen mély nyomokat hagyott bennük és mennyire megérintette őket a találkozó a Dévai Szent Ferenc Alapítvány szovátai és gyimesbükki gyermekotthonának lakóival. Mennyire örültek a kökösi Gábor Áron Általános Iskola tanulóival való találkozásnak. Az iskolával testvériskolai szerződést is aláírtunk. Meghatotta tanulóinkat a meleg fogadtatás. Jó volt látni a kökösi kislányokat a gyönyörű székely népviseletben énekelni. Megilletődünk gyermekeinkkel együtt, hogy kis műsorunk alatt az emberek sírva fakadtak. A kökösicseta helyszínén, a Gábor Áron-émlékműnél meghallgattuk Kányádi Sándor versét a híres ágyúöntőről, majd emlékfát ültettünk a helyiekkel. Többen megfogalmazták: nem éreztük, hogy idegen helyen járunk, hogy nem Magyarországon vagyunk, mert mindenütt beszéltek magyarul.

Rengeteg csodás és érdekes helyen jártunk: a Tordai-hasadéknál, a Gyilkos-tónál, a Szent Anna-tónál, ahol nemcsak földrajzi keletkezésüket, hanem a keletkezésükről szóló mondákat is felelevenítettük. A parajdi sóbányát holdbéli tájhoz hasonlítottuk. Szovátán megbizonyosodtunk arról, hogy a Medve-tó valóban kiterített medve bőrre hasonlít. Sajnos heliotermikus tulajdonságáról nem tudtunk meggyőződni. A Kis-Cohárdot is sikerült sokunknak megmászni, ahonnan fenséges panoráma nyílt a Gyilkos-tóra. A mohos tőzeglápnál megcsodáltuk a különleges tundrai növényzetet. Szerettünk volna medvével is találkozni, de csak róluk szóló történeteket hallhattunk a túravezetőtől.

A renghagyó irodalomórák keretében Parajdon Csiki Zoli bácsi mesélt a természetet és hazáját szerető költőről, Áprily Lajosról. A Boncza-kastélynál átszellemülten hallgattuk a történeteket Ady és Csinszka szerelméről, de felemelő érzés volt Nagyváradon a Kanonok-soron sétálni, ahol egykor a költő is sétált. Farkaslakán Tamási Áron: Ábel c. regényéből vett részletekkel idéztük fel az író nagyszerű humorát, stílusát, az itt tanultakat jövőre bizonyára majd hasznosítani tudjuk. Fehéregyházán megállva Petőfiről is megemlékeztünk.

A történelmi emlékhelyeket sem hagytuk ki. Mátyás király és Bocskai István szülőházát Kolozsvárott. Madéfalván a Mária-Terézia rendelete ellen tiltakozó; Nyerges-tetőn a 48-as székely katonák emlékművét. Szejkeföldön tisztelegtünk a „legnagyobb székely”, Orbán Balázs síremléke előtt. A székelykapuk alatt ülve megtanultuk, hogyan készül, hány részből áll és hogyan díszítik ezeket a fantasztikus alkotásokat. Gyimesbükkön felkerestük az ezeréves határt jelző

határkövet és vámházat, valamint a Bethlen Gábor által épített Rákóczi-vár romjait. A Házsongárdi temetőben fejet hajtottunk nagy elődeink /Apáczai Csere János, Szenczi Molnár Albert, Dsida Jenő, Reményik Sándor/ sírjai előtt.

Erdély híres épületeiben és templomaiban is gyönyörködhettünk: Marosvásárhelyen a Kultúrpalota, a Városháza és a Bolyai Líceum szecessziós épületeiben; a segesvári vár zezugos középkori utcáiban, az Óratorony csipkéiben; a körösfői református templomban 4 fiatornyával, csodálatos kalotaszegi varrottasaiban és a nyírfával és orgonával konfirmációra feldíszített templomi belsőben; Csíksomlyón a csodatevő Mária-szoborban; Gyergyószentmiklóson az örmény templom pompájában; Kolozsvárott a Szent Mihály-templom nagyságában, mely számos történelmi esemény színhelye is volt, a Farkas utcai református templom egyszerűségében.

Utunk során rengeteg dalt tanultunk, melyeket vidáman énekelgettünk, dúdolgattunk.

Számos barátság kötöttet a két intézményegység diákjai között. A fiúkat még az eső sem rettentette el a baráti focimeccstől. Szívesen emlékezünk a totókra, melyek segítségével ismereteinket mélyíthettük el. A villanófények is egyre sikeresebbek voltak. Utolsó alkalommal a buszon már mindenki bátran el merte mondani érzéseit, gondolatait.

Egyszeri és megismételhetetlen élményeket éltünk át közösen. Egyikőnk így fogalmazott: a lábam előbbre van, mint a lelkem, hiszen mindig történt velünk valami leírhatatlan csoda. Köszönjük!